

5ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΡΩΠΙΟΥ

Τηλέφωνο: 210.6622033

FAX: 210.6620575

e-mail: mail@5dim-korop.att.sch.gr.

Κορωπί, 10-02-2020

-9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ-

«ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ»

Η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα μνήμης του εθνικού ποιητή Διονύσιου Σολωμού, έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Μέσω της θέσπισης του ετήσιου παγκόσμιου εορτασμού επιδιώκεται η ανάδειξη του θεμελιώδους ρόλου που διαδραμάτισε η ελληνική γλώσσα ανά τους αιώνες, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην εδραίωση τόσο του ευρωπαϊκού όσο και του παγκόσμιου πολιτισμού.

Αξίζει τον κόπο να υποστηρίξουμε την παρουσία της ελληνικής γλώσσας, να επεκτείνουμε την επιρροή της ελληνικής σκέψης ώστε να ενισχύουμε την ίδια την πατρίδα μας. Ακολουθούν δύο απτά παραδείγματα επιφανών ανδρών οι οποίοι τονίζουν την αξία της γλωσσικής παιδείας μέσα από το έργο τους:

Οδυσσέας Ελύτης: [Τη γλώσσα μού έδωσαν ελληνική]

Τη γλώσσα μού έδωσαν ελληνική
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.
Εκεί σπάροι και πέρκες
ανεμόδαρτα ρήματα
ρεύματα πράσινα μες στα γαλάζια
όσα είδα στα σπλάχνα μου ν' ανάβουνε
σφουγγάρια, μέδουσες
με τα πρώτα λόγια των Σειρήνων
όστρακα ρόδινα με τα πρώτα μαύρα ρίγη.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα μαύρα ρίγη.
Εκεί ρόδια, κυδώνια
θεοί μελαχρινοί, θείοι κι εξάδελφοι
το λάδι αδειάζοντας μες στα πελώρια κιούπια
και πνοές από τη ρεματιά ευωδιάζοντας
λυγαριά και σχίνο

σπάρτο και πιπερόριζα
με τα πρώτα πιπίσματα των σπίνων
ψαλμωδίες γλυκές με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι!
Εκεί δάφνες και βάγια
θυμιατό και λιβάνισμα
τις πάλες ευλογώντας και τα καριοφύλια.
Στο χώμα το στρωμένο με τ' αμπελομάντιλα
κνίσεις, τσουγκρίσματα
και Χριστός Ανέστη
με τα πρώτα σμπάρα των Ελλήνων.
Αγάπες μυστικές με τα πρώτα λόγια του Ύμνου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!

Γιώργος Σεφέρης (1900 – 1971) (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1963)

Ὁ Θεὸς μᾶς χάρισε μιὰ γλῶσσα ζωντανή, εὐρωστη, πεισματάρικη καὶ χαριτωμένη, ποὺ ἀντέχει ἀκόμη, μολονότι ἔχουμε ἐξαπολύσει ὅλα τὰ θεριά γιὰ νὰ τὴ φάνε. Ἔφαγαν ὅσο μπόρεσαν, ἀλλὰ ἀπομένει ἡ μαγιά, ἔτσι θὰ ἔλεγα, παραφράζοντας τὸν Μακρυγιάννη. Δὲν ξέρω πόσο θὰ βαστάξει ἀκόμη αὐτό. Ἐκείνο ποὺ ξέρω εἶναι ὅτι ἡ μαγιά λιγοστεύει καὶ δὲν μένει πιά καιρὸς γιὰ νὰ μένουμε ἀμέριμοι. Δὲν εἶναι καινούργια τὰ σημεῖα ποὺ δείχνουν πὼς, ἂν συνεχίσουμε τὸν ἴδιο δρόμο, ἂν ἀφευθούμε μοιρολατρικὰ στὴν δύναμη τῶν πραγμάτων, θὰ βρεθοῦμε στὸ τέλος μπροστὰ σε μιὰ γλῶσσα ἐξευτελισμένη, πολύσπερμη καὶ ἀσπόνδυλη.

